

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 26 listopada 2014 roku powód (...)z siedzibą w R., Republice Łotewskiej wniósł o zasądzenie od pozwanego A. B. kwoty 104.876,41 litów litewskich z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztów procesu , w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, że w dniu 28 stycznia 2014 r. w C. na drodze krajowej nr (...) doszło do kolizji drogowej z udziałem pojazdu M. (...) nr rej. (...) prowadzonego przez pozwanego oraz pojazdu ciężarowego V. (...) nr rej. (...) wraz z naczepą K. nr rej. (...). Pozwany nie posiadał zawartej umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych, a więc to wyłącznie on ponosi pełną odpowiedzialność cywilną za skutki tego zdarzenia na podstawie art. 436 § 2 k.c. w zw. z art. 415 k.c.

W dacie powstania szkody użytkownikiem pojazdu był (...), posiadający zawartą z powodem umowę ubezpieczenia drogowych środków transportu . W dniu 3 lutego 2014 r. poszkodowany dokonał zgłoszenia szkody powodowi. Koszt naprawy samochodu wyniósł 105.098,50 litów litewskich netto , a po naprawie wystawiono rachunek – fakturę VAT nr (...). Koszt ratowania i holowania uszkodzonego pojazdu wyniósł 11.695 zł. Powód w dniu 27 czerwca wypłacił na rzecz poszkodowanego odszkodowanie w kwocie 104.876,41 litów litewskich. Powód wzywał pozwanego do zrefundowania wypłaconego odszkodowania, jednakże wezwania powróciły z adnotacją „nie podjęto w terminie”. W tej sytuacji roszczenie powoda jest uzasadnione na podstawie art. 828 § 1 k.c. (pozew k. 3-7).

Na rozprawie w dniu 11 sierpnia 2015 r. powód zmodyfikował powództwo w ten sposób, że wniósł o zasądzenie od pozwanego kwoty 30.374, 31 euro . tj. kwoty odpowiadającej 104.876,41 litów litewskich według kursu z dnia wprowadzenia waluty euro (1 euro = 3,45280 lita) (protokół skrócony k. 80-80 odw.).

W odpowiedzi na pozew , A. B. wniósł o oddalenie powództwa , zarzucając powodowi, że świadomie zawyżył wysokość szkody , a nadto – że samochód pozwanego był ubezpieczony (pismo pozwanego z 14.04.2015 r. k. 68) .

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 28 stycznia 2014 roku o godz. 16.30 w C. na drodze krajowej (...) miała miejsce kolizja drogowa z udziałem samochodu M. (...) nr rej. (...) kierowanego przez A. B. oraz pojazdu ciężarowego V. (...) nr rej. (...) wraz z naczepą K. nr rej. (...) kierowanego przez Ž. K..

W przedmiotowym zdarzeniu A. B. kierując pojazdem M. (...) nie zachował szczególnej ostrożności przy wykonywaniu manewru zawracania oraz nie ustąpił pierwszeństwa przejazdu prawidłowo jadącemu pojazdem marki V. (...), wskutek czego doprowadził do zderzenia wymienionych pojazdów.

Podczas czynności wyjaśniających prowadzonych przez funkcjonariuszy Policji, A. B. przyznał się do spowodowania kolizji drogowej, Wobec pozwanego został skierowany wniosek o ukaranie do Sądu Rejonowego w Częstochowie .

Samochód kierowany przez A. B. nie był objęty obowiązkowym ubezpieczeniem odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych (pismo z (...) Komisariatu Policji w C. z 6.03.2014 r. k. 13).

Właścicielem uszkodzonego pojazdu V. była (...)”. Na podstawie umowy leasingu pojazd został przekazany do użytku firmie (...) z siedzibą mieście Š. (S.) w Republice Litewskiej.

Pojazd V. (...) o nr rej. (...) w dacie zdarzenia objęty był umową ubezpieczenia parku drogowych środków transportu, potwierdzoną polisą nr (...) (umowa oraz polisa z załącznikiem k. 18-20)

W dniu 3 lutego 2014 roku firma (...) dokonała notyfikacji szkody ubezpieczycielowi - (...)z siedzibą w R. (zawiadomienie o zdarzeniu ubezpieczeniowym k. 22, protokół oględzin samochodu z 3.02.2014 r. k. 24).

Uszkodzony samochód ciężarowy został naprawiony w (...) w mieście Š. . Za wykonaną usługę firma wystawiła fakturę VAT nr (...) opiewającą na kwotę 105.098,50 litów litewskich netto (faktura VAT nr (...) k. 33).

Koszt ratowania i holowania uszkodzonego pojazdu przez firmę Pomoc (...) w C. wyniósł 11.965 zł (faktura VAT nr (...) k. 34-35).

W dniu 27 czerwca 2014 roku (...) Filia na Litwie wypłaciła na rzecz (...) z siedzibą w Š. odszkodowanie w wysokości 104.876,41 litów litewskich (polecenie przelewu krajowego k. 37, pismo powoda do firmy (...) k. 39).

W dniu 25 lipca 2014 r. powód - za pośrednictwem swojego partnera w (...) Sp. z o.o. - wezwał A. B. do zapłaty kwoty 30.374,31 euro w terminie 30 dni. Dwukrotne wezwania do zapłaty pozostały bezskuteczne, przesyłki były zwracane z adnotacją „nie podjęto w terminie” (wezwanie do zapłaty k. 40, kserokopie kopert k. 41-42,k. 56-57).

Od 2 lutego 2002 r. kurs lita wobec euro był stały i wynosił 3,4528 LTL za 1 EUR. 1 stycznia 2015 lit został oficjalnie zastąpiony przez euro (okoliczność notoryjna znana sądowi z urzędu).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie powołanych dowodów z dokumentów. Pozwany wprawdzie podnosił, że pojazd, którym kierował posiadał obowiązkowe ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej oraz że wysokość wypłaconego odszkodowania została zawyżona, ale swoich twierdzeń nie poparł żadnym materiałem dowodowym ani nawet wnioskami o przeprowadzenie dowodów, które miałyby zmierzać do ustalenia tych okoliczności. Tymczasem z przedłożonej przez powoda informacji pochodzącej z (...) Komisariatu Policji w C. wynika, że pozwany nie wylegitymował się po kolizji dowodem zawarcia umowy obowiązkowego ubezpieczenia pojazdu od odpowiedzialności cywilnej.

Sąd zważył, co następuje:

Podstawą prawną wysuniętego przez stronę powodową roszczenia jest przepis art. 828 § 1 k.c. , zgodnie z którym jeżeli nie umówiono się inaczej, z dniem zapłaty odszkodowania przez ubezpieczyciela roszczenie ubezpieczającego przeciwko osobie trzeciej odpowiedzialnej za szkodę przechodzi z mocy prawa na ubezpieczyciela do wysokości zapłaconego odszkodowania.

Omawiany przepis przewiduje przypadek subrogacji ustawowej (cessio legis), która oznacza przejście na ubezpieczyciela ex lege roszczenia ubezpieczającego przeciwko osobie trzeciej odpowiedzialnej za szkodę, do wysokości dokonanej zapłaty. Roszczenie ubezpieczającego przechodzi na ubezpieczyciela już przez sam fakt dokonanej zapłaty, co stanowi szczególny przypadek wstąpienia w prawa zaspokojonego wierzyciela w związku z postanowieniem art. 518 § 1 pkt 4 k.c.

Nabycie przez ubezpieczyciela roszczenia przysługującego ubezpieczonemu na podstawie komentowanego przepisu, określane jest jako regres ubezpieczeniowy, choć z regresem w ścisłym słowa tego znaczeniu nie mamy tu do czynienia. Nabyta przez ubezpieczyciela w wyniku zapłaty odszkodowania wierzytelność jest tą samą, którą w granicach zapłaty miał ubezpieczający, następuje tu tylko przekształcenie podmiotowe.

W świetle art. 828 § 1 k.c. przesłankami nabycia roszczenia przez ubezpieczyciela są:

odpowiedzialność sprawcy szkody i wypłata odszkodowania ubezpieczeniowego.

W niniejszej sprawie zostało udowodnione, że pozwany A. B. jest sprawcą szkody wyrządzonej w pojeździe marki V. nr rej (...), w wyniku kolizji drogowej, która miała miejsce w dniu 28 stycznia 2014 r. Przybyli na miejsce zdarzenia drogowego funkcjonariusze Policji ustalili, że A. B. kierując pojazdem M. (...) nr rej. (...) nie zachował szczególnej ostrożności przy wykonywaniu manewru zawracania oraz nie ustąpił pierwszeństwa przejazdu prawidłowo jadącemu (...) wraz z naczepą. Wobec pozwanego został skierowany do Sądu wniosek o ukaranie za wykroczenie.

Strona powodowa – ubezpieczyciel wykazał również, że wypłacił na rzecz poszkodowanej firmy – użytkownika pojazdu marki V. nr rej. (...) – odszkodowanie w wysokości poniesionych przez poszkodowanego kosztów naprawy uszkodzonego samochodu ciężarowego. Z przedłożonych przez stronę powodową dokumentów wynika, że kwota wypłaconego odszkodowania wyniosła 104.876,41 litów litewskich, co odpowiada kwocie 30.374,31 euro według kursu na dzień 1 stycznia 2015 r., tj. wprowadzenia na Litwie waluty europejskiej.

W tej sytuacji, Sąd uznał powództwo za zasadne w całości i zasądził od pozwanego na rzecz powoda żadaną kwotę 30.374,31 euro.

W myśl art. 359 § 1 k.c. odsetki od sumy pieniężnej należą się tylko wtedy, gdy to wynika z czynności prawnej albo z ustawy, z orzeczenia sądu lub decyzji innego właściwego organu. W niniejszej sprawie źródłem roszczenia o odsetki jest przepis art. 481 § 1 k.c., zgodnie z którym dłużnik, który nie spełnia świadczenia w odpowiednim terminie dopuszcza się opóźnienia i wierzyciel może żądać odsetek za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego.

Stosownie do treści art. 455 k.c., roszczenie wierzyciela wobec dłużnika staje się wymagalne wraz z nadejściem terminu do spełnienia świadczenia. Jeżeli termin ten nie jest oznaczony, ani nie wynika z właściwości zobowiązania, świadczenie powinno być spełnione niezwłocznie po wezwaniu dłużnika do wykonania.

W realiach niniejszej sprawy wezwanie pozwanego do zapłaty miało miejsce przed wszczęciem procesu, powód bowiem dwukrotnie przesyłał na adres pozwanego pismo zawierające stosowne żądanie. W tej sytuacji,

żądanie zasądzenia odsetek ustawowych od daty wniesienia pozwu , jest zasadne . Pozew został nadany w urzędzie pocztowym w dniu 26 listopada 2014 roku i od tej daty Sąd zasądził omawiane świadczenie uboczne.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 § 1 k.p.c., statuującej zasadę odpowiedzialności za wynik procesu. Pozwany przegrał sprawę w całości , wobec czego zobowiązany jest zwrócić powodowi poniesione przez niego koszty , na które złożyły się : opłata od pozwu w kwocie 6.349 zł oraz koszty zastępstwa przez radcę prawnego w wysokości 7.200 zł obliczone zgodnie z § 6 pkt 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (t.j. Dz. U. z 2013 r., poz. 490) w zw. z art. 98 § 3 k.p.c.).